

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia czwartek, 2 maja 2024 r.

Poz. 2604

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.187.2024 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 29 kwietnia 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2023 r. poz. 40, z późn. zm.), **stwierdzam nieważność załącznika do uchwały Nr LXII/494/24 Rady Miejskiej w Zalewie z dnia 28 marca 2024 r.** w sprawie przyjęcia „Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Zalewo na 2024 rok” w części dotyczącej § 6 ust. 2, § 12 ust. 2.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Miejska w Zalewie, powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 11a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. z 2023 r., poz. 1580, z późn. zm.), przyjęła program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Zalewo na 2024 r., stanowiący jej załącznik, zwany dalej Programem.

W ocenie organu nadzoru, załącznik do ww. uchwały, w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, podjęty został z istotnym naruszeniem prawa.

W myśl art. 11a ustawy o ochronie zwierząt rada gminy określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt.

Zgodnie z art. 11a ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt winien obejmować zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt (pkt 1), opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie (pkt 2), odławianie bezdomnych zwierząt (pkt 3), obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt (pkt 4), poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt (pkt 5), usypianie ślepych miotłów (pkt 6), wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich (pkt 7); zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt (pkt 8).

Działając w oparciu o cytowane przepisy, w § 6 ust. 2 załącznika do ww. uchwały Rada Miejska w Zalewie postanowiła, że transport bezdomnych zwierząt będzie odbywał się środkiem transportu przystosowanym do bezpiecznego i humanitarnego przewozu zwierząt.

Zdaniem organu nadzoru, zamieszczenie przedmiotowej regulacji w programie opieki nad *zwierzętami bezdomnymi* oraz zapobiegania bezdomności zwierząt stanowi przekroczenie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 11a ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie zwierząt. Stosownie bowiem do treści art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt zasady postępowania w zakresie transportu zwierząt kręgowych są określone w *rozporządzeniu* Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniającym dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz *rozporządzenie* (WE) nr 1255/97 (Dz.U. UE L 3 z 05.01.2005, str. 1).

Wedle artykułu 3 ww. rozporządzenia Rady (WE), określającego ogólne warunki transportu *zwierząt*, nikt nie może przewozić *zwierząt* lub zlecać transportu *zwierząt* w sposób powodujący ich okaleczenie lub przyczyniający się do zadawania im cierpienia. Ponadto należy spełnić następujące warunki: a) podjęto wcześniej wszystkie niezbędne czynności celem skrócenia do minimum długości trwania przewozu oraz

zapewnienia potrzeb *zwierząt* podczas przewozu; b) *zwierzęta* są zdolne do podróży; c) środki transportu są przeznaczone, skonstruowane, utrzymywane oraz działają w sposób pozwalający zapobiec zranieniu i cierpieniu oraz w sposób zapewniający bezpieczeństwo *zwierząt*; d) urządzenia do załadunku i wyładunku są odpowiednio zaprojektowane, skonstruowane, utrzymywane i obsługiwane tak, aby zapobiec zranieniu i cierpieniu *zwierząt* oraz w sposób zapewniający bezpieczeństwo *zwierząt* (...).

Dodać też należy, że zakwestionowana regulacja nie ma charakteru programowego, jest to przepis o charakterze wykonawczym. Zatem Rada stanowiąc w ww. zakresie, bezpodstawnie wkroczyła w kompetencje organu wykonawczego gminy, co jest niedopuszczalne i skutkuje koniecznością wyeliminowania z obrotu prawnego cytowanej powyżej regulacji.

Wadliwy jest również § 12 ust. 2 Programu, w myśl którego „... wysokość środków finansowych zapisanych w budżecie Gminy Zalewo na realizację programu w 2024 r. wynosi 111.000,00 zł. w następujących kwotach:

1) Dokarmianie wolno żyjących kotów 13.000,00

2) Dofinansowanie do sterylizacji, kastracji wolnożyjących kotów i bezdomnych psów z terenu Gminy Zalewo 12.000,00

3) Utrzymanie psów z terenu Gminy Zalewo w schronisku, koszty odławiania, transportu i tymczasowego przetrzymywania wyłapanych psów 81.000,00

4) Pozostałe zadania objęte programem 5.000,00”.

Uzasadniając ww. ocenę wskazać należy, że ustawodawca w art. 11a ust. 5 ww. ustawy postanowił, że program, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków. Koszty realizacji programu ponosi gmina.

Z powyższego wynika zatem, że rada nie dokonała wystarczającego podziału środków na poszczególne zadania. Nie przewidziano bowiem środków finansowych, które mają być przeznaczone na:

- zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt, gdyż ograniczono je jedynie do finansowania schroniska dla psów,

- na opiekę nad wolno żyjącymi kotami, gdyż ograniczono je jedynie do dokarmiania kotów,

- odławianie bezdomnych zwierząt, gdyż ograniczono je jedynie do sfinansowania odławiania psów,

- obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt, gdyż ograniczono je jedynie do sterylizacji psów i kotów,

- poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt,

- usypianie ślepych miotów,

wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich,

- zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt.

Nie określono również sposobu wydatkowania tych środków.

Uznać również trzeba, że ujęcie poszczególnych kwot w sposób łączny dla kilku zadań nie jest czytelne dla przeciętnego odbiorcy norm prawnych. Z takiego rozstrzygnięcia uchwały nie wynika w żaden sposób, w jakiej wysokości będą finansowane poszczególne zadania programowe. Nie ulega natomiast wątpliwości, że wskazany przepis (ust. 5 art. 11a ustawy) bezwzględnie wymaga, by rada gminy w sposób szczegółowy i wyczerpujący określiła wysokość środków finansowych przeznaczonych na realizację programu oraz sposób wydatkowania tych środków poprzez egemplifikację zadań wykonywanych w ramach programu oraz określenie środków na realizację poszczególnych zadań.

Powyższe powoduje, iż delegacja ustawowa z art. 11a ust. 5 ustawy nie została zrealizowana w sposób prawidłowy, gdyż użyte przez ustawodawcę określenie: „sposób wydatkowania” środków finansowych, oznacza przedstawienie w programie, jako obowiązkowego elementu, sposobu rozdysponowania puli środków finansowych przeznaczonych na poszczególne cele i założenia przyjęte w programie. Czym innym jest wskazanie sposobów realizacji celów programu, a czym innym konkretne i jednoznaczne ustalenie, w ramach przewidzianych środków, sposobów ich wydatkowania, które z oczywistych względów powinny być zgodne z celami i przyjętymi założeniami programu (patrz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia

13 kwietnia 2023 r., sygn. akt I OSK 2341/22, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 czerwca 2023 r., sygn. akt I OSK 1321/22).

W związku z tym, iż § 12 ust. 2 Programu nie zawiera środków na realizację wszystkich zadań, o których mowa w art. 11a ust. 2 ww. ustawy o ochronie zwierząt oraz wskazuje w sposób łączny finansowanie kilku zadań, a także nie określa sposobu wydatkowania tych środków, koniecznym stało się wyeliminowanie z obrotu prawnego ww. przepisu.

Ponadto należy wskazać, iż w związku z tym, w celu właściwej realizacji Programu koniecznym jest doregulowanie kwestii, o których mowa w ust. 5 art. 11a ww. ustawy w sposób wyczerpujący, tj. zawierając wysokość środków na realizację zadań Programu wraz z podziałem na wszystkie jego zadania.

W związku z tym, należało rozstrzygnąć, jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

wz. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Mateusz Szauer
I Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski